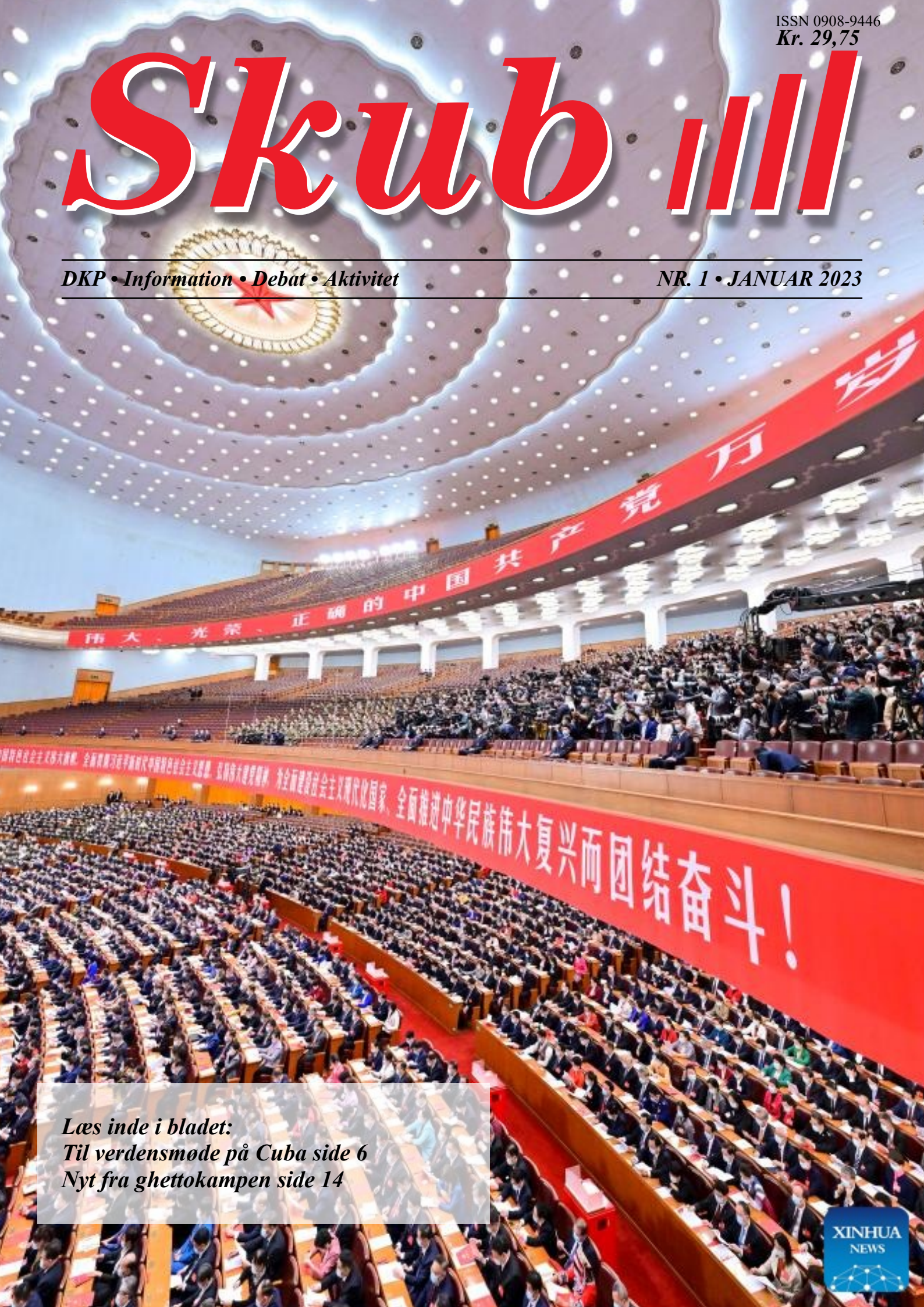

Skub !!!

DKP • Information • Debat • Aktivitet

NR. 1 • JANUAR 2023

Læs inde i bladet:
Til verdensmøde på Cuba side 6
Nyt fra ghettokampen side 14

Indholdsfortegnelse

Kinas Kommunistiske Partis 20. Kongres	4
Til verdensmøde i Havanna, Cuba	6
Vinderne i Cuba-lotteriet 2022	11
Justitia har bind for øjnene	12
Portugals KP får ny generalsekretær	15
DKU	16
Fra bevægelserne	17
Den forudseende Lenin	18
Bøger (og en enkelt udstilling)	19
Nytårshilsener	23

Åbningstider

for DKP's sekretariat og partibutik, Frederikssundsvej 64, København NV

Torsdag 13-16

Fredag 13-16

Telefon: 33 91 66 44

FOLKETINGET
 Borgerforslag - Væk med moms på mad og medicin!

VÆK MED MOMS PÅ MAD OG MEDICIN

Sådan gør du: scan QR-kode eller gå ind på
www.borgerforslag.dk og find Væk med moms
 på mad og medicin.

Nej til dyrtid

Skub nr. 1 januar 2023

Udgivet af Danmarks Kommunistiske Parti
 Frederikssundsvej 64, 2400 København NV
 Tlf.: 33 91 66 44
www.dkp.dk
 E-post dkp@dkp.dk
 Giro/bank (1551) 5 00 27 53

LaserTryk, Århus

Ansvarshavende redaktør:
 Henrik Stamer Hedin

Synspunkter fremsat i signerede artikler dækker ikke
 nødvendigvis redaktionens eller partiledelsens holdning.

Skub udkommer 4 gange om året. Årsabonnement:
 Kr. 200

Deadline næste gang den 5. april 2023

Manuskripter til SKUB

modtages gerne på papir, men helst i digital form – tekster i et tekstbehandlingsformat (Word eller WordPerfect, *ikke* pdf eller billedfil), billeder i gængse billedformater og i en passende høj opløsning (filstørrelse mindst 100 KB). Tekst og billeder fremsendes som selvstændige filer, *ikke* integrerede i samme dokument. Begge dele kan mailes til redaktørens e-adresse hedin@c.dk.

På forhånd tak.

Red.

Kontingentsatser i DKP

Medlemmer med årsindtægt
 under kr. 150.000: Kr. 200 pr. kvartal
 over kr. 150.000: Kr. 450 pr. kvartal

Bank 1551 0009889744
 Giro 9889744 (+01< +9889744)

Forsidebilledet: Kinesiske partikongresser er ikke småsammenkomster. Læs om den 20. af slagsen inde i bladet!

Udtalelse:

Ned med SVM-regeringen – mindre ulighed, ikke mere

Den 14. december fik danskerne en ny regering. En regering, der bliver kaldt nødvendighedens regering på grund af de store kriser, som Danmark står overfor: Inflation, klimakrise, krig og kommende arbejdsløshed. Den nye regering bliver også fremhævet som nødvendighedens regering, når det kommer til vores skrantende velfærdssystem. Det eneste nødvendige ved denne regering er, at den er nødvendig for, at samfundets rigeste kan fortsætte og udvide deres økonomiske magtposition og privilegier. At Socialdemokraterne har været fødselshjælper på en regering med Venstre og Moderaterne er ikke overraskende, men et naturligt produkt af Socialdemokraternes fortsatte højredrejning.

SVM-regeringen har allerede bebudet massive angreb på velfærdssamfund og arbejderrettigheder, hvilket vil skabe endnu mere ulighed og skævvridning, både på velfærden og arbejdsmarkedet. Alle lønmodtagere kan se frem til at arbejde en dag mere, fordi regeringen afskaffer Store Bededag, hvilket skal frigøre penge til mere oprustning. Danskerne skal åbenbart ikke have lige så meget fritid sammen deres familie, men mere militært isenkram. Der laves en skattereform, hvor 250.000 nuværende topskatteydere skal betale mindre i skat, mens der kun bliver ca. 30 kr. ekstra om måneden til den almindelige lønmodtager. Virksomhedsejere slipper billigere i skat og lønniveauet skal sættes yderligere under pres, da man vil importere meget mere billig arbejdskraft udefra.

Når det kommer til kollektive rettigheder i vores velfærdssamfund, så er der også uvejrs på vej. Store dele af uddannelsessystemet skæres ned, og studerende får kortere tid på SU. Det vil sige, at ikke alle kan få SU til hele deres uddannelse, og man må heller ikke begå fejltagelser i forhold til studievalg. Angående de ældre i vores samfund, så bliver seniorpensionen reelt afskaffet. Hvilket betyder tre år mindre på pension og til en ydelse der er ca. 4500 kr. lavere. Værdig tilbagetrækning bliver kun en mulighed for de velhavende.

Hvad værdighed angår, så er det ikke en luksus der er alle forundt. SVM-regeringen vil også fjerne det midlertidige børnetilskud til de fattigste familier. Derudover skal der ske en såkaldt »frisættelse« af den offentlige velfærd, der betyder mere privatisering, mere konkurrence og færre kollektive rettigheder. For de forsikrede ledige kan det umiddelbart være positivt, hvis fagbevægelsens A-kasser i større grad kommer til at forestå indsatsen. Det er utvivlsomt dem, der har den største ekspertise i at hjælpe folk tilbage på arbejdsmarkedet. Men for den gruppe af mennesker, der har andre problemer end ledighed, har regeringen ingen svar på, hvilken indsats man fremadrettet vil have. En besparelse på den beskæftigelsesrettede indsats på 3 mia. kr., uden man opprioriterer den socialpolitiske indsats, vil ikke føre til hurtigere afklaring og udredning af de mest udsatte borgere. Tværtimod.

Noget af det eneste positive ved den nye regering er, at de vil anlægge annullationssøgsmål ved EU-Domstolen for at stoppe EU's mindsteløn. Denne sejr kan tilskrives tilstedeværelsen af en aktiv fagbevægelse, hvis medlemmer og tillidsvalgte har knoklet benhårdt for dette. Dertil er det positivt, at man vil styrke de hårdt pressede erhvervsuddannelser.

På trods af enkelte gode ting, så finder Danmarks Kommunistiske Parti det desværre ikke overraskende, at den ulighedsskabende, arbejder- og velfærdsfjendske politik under Mette Frederikssens sidste regering nu fortsættes og udbygges. Men det er ikke desto mindre endnu mere vigtigt end nogensinde, at de, der ønsker mere lighed, kollektive rettigheder, fred og nedrustning, står sammen mod denne borgerlige politik.

DKP Landsledelsen
21. december 2022

Socialisme i en ny epoke

Kinas Kommunistiske Parti har holdt sin 20. kongres

Af Mik Thetmark

KKP's 20. Nationale Kongres, der blev afholdt i Beijing i oktober i år, kunne markere to afgørende milepæle i kongresperioden og landets historie: 100-året for partiets stiftelse og 70-året for grundlæggelsen af Folkerepublikken. Desuden kunne kongressen fejre sig selv som en historisk begivenhed, idet perioden siden 19. kongres har vist skelsættende fremskridt på vejen mod »et moderne socialistisk samfund.«

I tiden efter 18. og især 19. kongres er tre mål »af umiddelbar vigtig og dyb historisk betydning for Folkets og partiets sag« opnået. For det første er Kina trådt ind i en ny epoke af socialisme med kinesiske kendetegn. For det andet er dyb fattigdom fuldstændig udryddet. For det tredje er opbygningen af et moderat velstående samfund – det såkaldte Første 100 Års Mål – opnået. Dette er sket samtidig med 100-året for stiftelsen af Kinas Kommunistiske Parti, KKP.

Alt dette, understregede Xi Jinping i sin beretning til kongressen, er sket ved fast at opretholde og styrke det socialistiske system, partiets suveræne ledelse og enheden mellem parti, folk og stat.

I den 20.kongresperiode vil de kinesiske kommunister især have fokus på følgende:

- Almindelig velstand og livskvalitet for alle.
- Et gennemgribende og velfungerende socialt sikkerhedssystem (p.t. er 1 mia kinesere dækket af offentlig alderspension).
- Et indkomstdistributionssystem med øget vægt på indkomstudjævning.
- Udbygning og forbedring af det offentlige sundhedsvæsen (95% af befolkningen er for nuværende dækket af en basis sundhedsforsikring).
- Fortsat udligning af regionale forskelle.
- Modernisering og løft af landbrugssektoren – »Det Nye Socialistiske Landskab.«
- Ingen falder tilbage i fattigdom! (I dag lever 0,6% af Kinas befolkning, ifølge Verdensbanken, på eller under Kinas officielle fattigdomsgrænse på ca. 2,5 US\$ om dagen. I FN har Kina siden 2015 været betegnet som et »øvre middelindkomstland«.).
- Udvikling og udbygning af de dominerende offentlige sektorer inden for produktion, infrastruktur, finans, sundhed m.v.
- Offentlig vejledning af den regulerede private sektor.
- Omlægning af produktionen fra kvantitet til kvalitet med øget vægt på innovation og videnskab og grøn omstilling.
- Konsolidering af det socialistiske demokrati – folkedemokratiet – og lovbaseret regering/styring på alle områder.
- Styrkelse af det socialistiske system.

Xi Jinping analyserede i beretningen årene siden 19. kongres, den nuværende nationale og internationale situation og opridsede den 19. centralkomité's oplæg til et arbejdsrapport for fremtiden.

Før gik hovedmodsætningen i samfundet mellem på den ene side folkets konstant voksende materielle og kulturelle behov – og på den anden den socialistiske produktions tilbagestående. Dette var tilfældet i de første fire årtier med reformer og åbning efter 1978.

I dag, fastslog Xi Jinping, er hovedmodsætningen mellem ubalanceret og utilstrækkelig udvikling på den ene side og på den anden side folkets konstant voksende behov for et bedre liv.

Med realiseringen af et moderat velstående samfund er Folkerepublikken nu i gang med Det Andet 100 Års Mål, nemlig »skabelsen af et på alle måder moderne, socialistisk samfund og den store foryngelse af den kinesiske nation på alle fronter.« Opfyldelsen af dette mål før 2050 vil falde sammen med fejringen af den kinesiske folkerepubliks 100-årsdag.

Partiets langsigtede mål er, at almindelig velstand i alle væsentlige forhold er etableret i 2035, samt at Kina før 2050 er »et moderne socialistisk land.«

Kongressen valgte bl.a. en ny centralkomité og en ny Central Kommission for Disciplin og Inspektion. Desuden behandlede kongressen beretningen og en lang række emner og forslag og vedtog et program for de næste fem år.

Der foregik også en grundig evaluering af den 13. femårsplan, og der blev udstukket planmål for den 14.

De 2296 delegerede, valgt blandt 96 millioner partimedlemmer organiseret i 4,9 millioner lokale partikomitéer, diskutererede og behandlede som på alle kongresser en konkret vifte omfattende alle aspekter af samfundet. Herunder: Økonomi, kultur, sikkerhed, uddannelse, sundhed, miljø, innovation, videnskab, Den Ny Silkevej, bæredygtighed, infrastruktur mm. Interesserede kan læse mere detaljeret herom på bl.a. fmprc.gov.cn.

Her et par nedslag i kongressen:

Korruption og problemer med ledelse, disciplin og nepotisme var genstand for stor opmærksomhed.

I beretningen blev bureaukratisme, bestikkelse, hedonisme, formalisme, pengedyrkelse og ekstravagance nævnt som

plager, der er blevet ført en intensiv, målrettet kamp imod, og som der fortsat skal slås hårdt ned på for helt at komme til livs.

Årsagen til disse problemer ligger i en grundlæggende mangel på tillid til det socialistiske system og loven og en grundlæggende manglende forståelse af partiets altid ledende rolle. Løsningen findes i fast og resolut kamp mod al korruption og dens udøvere på alle niveauer gennem partiets, folkets og myndighedernes fælles anstrengelser. Partidisciplinen skal skærpes og der skal lægges mere vægt på ideologisk arbejde under parolen: »Patriotisme, kollektivism, socialisme!«

Partiets fortsatte absolutte lederskab og kontrol over Folkets Befrielseshær, Folkets Bevæbnede Politi og andre sikkerhedsorganer tillægges afgørende og fundamental betydning. Princippet er at »partiet styrer geværet!« Dette grundlæggende forhold er indskrevet i både KKP's og folkerepublikkens forfatninger og er ufravigeligt.

Den aggressive imperialistiske inddæmning af Kina, de vestlige militære trusler mod Kina i Taiwan Strædet, det Øst- og Syd kinesiske hav og Stillehavet samt den åbenlyse vestlige støtte til separatister i Taiwan, Hong Kong og Xinjiang er alle tegn på, at de imperialistiske magter ikke vil se »et velstående, stærkt, harmonisk Kina.«

Derfor er også det ideologiske arbejde i de væbnede styrker højt prioriteret – i det hele taget satses og fokuseres der på en forstærket ideologisk indsats i alle sektorer. Emnet blev diskuteret som en prioritet i kongressens program og forbindes nøje

med den rige kinesiske kultur for at øge sammenhængskraften i samfundet.

Kongressen stadfæstede igen Marxismen-Leninismen-Mao Ze Dong Tænkningen og den videnskabelige socialisme som de kinesiske kommunisters ufravigelige grundlag og DNA sammen med de marxistiske teorier, der er udviklet i Kina siden Deng Xiao Peng. Disse inkluderer ikke mindst Xi Jinpings teorier om socialisme med kinesiske kendetegn.

I forbindelse med afholdelse af KKP's 20. Kongres udtalte generalsekretæren for Sydafrikas Kommunistiske Parti (SACP), Solly Mapaila, bl.a.:

»Fremvæksten af enhed i Kina forbliver en væsentlig trussel mod (USA s og Vestens) fortsatte dominans... Kinas socialistiske revolution imødekommer folkets socioøkonomiske behov. Dette er en stor succes, som allerede giver genlyd verden over«

Kilder:

20th.cpcnews.china.org.cn

CGTN TV

Global Times

Fmprc.gov.cn

En.people.cn

SABCnews.com

People's Daily

Til verdensmøde i Havanna, Cuba

Tilbage i uge 43 af det netop afsluttede 2022 var jeg en uge på Cuba. Og hvilken uge det var! Mættet af indtryk, oplevelser, diskussioner og fortællinger vendte jeg tilbage til Danmark en hel del klogere og rigere. Klogere af de mange snakke, diskussioner og menneskelige møder. Rigere på oplevelser, nuancer, holdninger og kammeratskaber. Jeg var ikke på Cuba for min fornøjelses skyld, men i egenskab af international sekretær repræsenterede jeg vort kommunistiske parti til det 22nde Verdensmøde i IMCWP. Det var både en stor ære, og som bonus en stor fornøjelse at repræsentere DKP blandt kammerater fra hele verden. Derfor vil jeg også gerne dele noget af oplevelsen med jer, mine kammerater hjemme i Danmark.

Af Martin Minka Jensen

Det længste væk jeg har rejst

Mandag den 24. oktober 2022 hoppede jeg, sammen med Rikke Galina Frydensbjerg Carlsson, formand for KPID, på et fly i Kastrup lufthavn. Vores destination var den anden side af Atlanterhavet, nærmere bestemt Cuba. Et land, hvor det ikke kun er vejret, der er varmt, men også hjerterne og solidariteten. Vi skulle til det 22nde Verdensmøde i **International Meeting of Communist and Workers' Parties**, forkortet IMCWP. Dette var det første fysiske verdensmøde efter corona og afholdtes i Havanna den 27., 28. og 29. oktober. Det var en kærkommen mulighed for at vise vor bevægelses solidaritet med Cuba og fortælle omverdenen, at trods USA's økonomiske krigsførelse mod Cuba, i form af deres blokade, så kan de ikke undertrykke socialismen.

I alt deltog der delegerede fra 78 forskellige lande, og Cubas Kommunistiske Parti havde organiseret forløbet helt i tråd med deres udgangspunkt, nemlig styrkelse af vor bevægelses internationale enhed. Trods forskelle i analyse, holdning, strategi og vilkår formåede de som mødeledere at skabe enhed om centrale spørgsmål for vores bevægelse. En stor respekt til Cubas Kommunistiske Parti for at kunne arrangere mødet på trods af de vanskelige vilkår med USA's blokade og ødelæggelserne efter orkanen Ian.

Der var derfor lagt i ovnen til en helt ny oplevelse for knægten fra Nordbyen i Randers. Som søn af to ufaglærte og opvokset i »blokkern«, som vi siger i Randers, har min barndom ikke været fyldt op med eksotiske rejsemål og feriedestinationer. Det var pengene eller netværket ikke til. Det har jeg heldigvis haft mulighed for at gøre noget ved som ung og som voksen, men denne rejse var den rejse, jeg har været på længst væk fra Danmark. Når man er aktiv kommunist, så er ens verdensbillede ikke lille, selv om rejserne ikke har været mange. Som en del af en international bevægelse er udsynet ikke kun baseret på afgrænsede nationale interesser, men på den

proletariske internationalisme. Ikke desto mindre er det stadig overvældende, når det manifesterer sig i et møde med kammerater fra hele verden, der også har dette udsyn.

Indre Havanna og kolde drinks

Efter at være ankommet mandag aften var der tirsdag og onsdag mulighed for oplevelser uden for det formelle program. Disse to dage tilbragte jeg mestendels sammen med Rikke fra KPID og de delegerede fra Norges Kommunistiske Parti og Ungkommunisterne i Norge. Tirsdag tog vi ind til den gamle del af Havanna, hvor man desværre i høj grad kunne se de gamle bygningers forfald. Manglen på tilstrækkelig med byggematerialer, grundet blokaden. En af mine ledsagere havde været der for ti år siden, og for vedkommende var det tydeligt, at der var sket yderligere forfald på de ti år. Man kan undre sig over, hvor UNESCO, verdensarvsorganisationen, der ellers er behjælpelig med bevarelse af historisk kulturarv, er i denne henseende.

På trods af det triste ved selve bygningernes forfald var det herligt, at der var fuldt af liv og leben. Folk opholder sig meget i gadebilledet, og der er derfor meget mere liv end i Danmark. Parkerne er også et naturligt opholdssted, hvor man både kan nyde sol og skygge. Netop solen gav jo 30 grader, så når svedperlerne på panden blev for talrige, måtte der søges skygge på en bar. Det blev blandt andet til et besøg på La Floridita.

Denne ca. 200 år gamle bar, der er kendt for at have været et af forfatteren Ernest Hemingways stamsteder, bød på lækende daiquiries. Husorkesteret bød på herlige latinamerikanske toner, der passede perfekt til barens indretning, der er holdt som i 1940'erne og 50'erne. Nuvel, ligesom man skal spise varieret, så skal også drikke varieret, hvorfor der også blev smagt på en anden cubansk kendis, nemlig mojitoen. Men ingen herlighed varer evigt, og der skulle også ses dynen.

António Mella lejren – stedet for international solidaritet og kulturudveksling

Selv om de mange delegerede boede på forskellige hoteller, så var der også mange kammerater, der var indlogeret på mit hotel. Det blev derfor hurtigt til samtaler og diskussioner under morgenmaden. Her fik jeg anledning til at tale med kammerater fra Irak, Sverige, Venezuela og England. De mange delegerede på samme sted gjorde i det hele taget, at en afslappende stund over en kop kaffe eller en øl altid blev lidt bedre med godt selskab.

Onsdag, efter morgenmaden, et par kopper kaffe, nogle smøger og dagbogsskriveri på terrassen med havudsigt, skulle der opleves noget mere. På KPID og BJMF's A-klubs initiativ var der blevet indsamlet penge og brugsgenstande til den internationale brigades lejr, António Mella lejren. Jeg fik derfor, sammen med Rikke (KPID), mulighed for at tage med på besøg i lejren.

Lejren ligger ca. en times kørsel fra Havanna. Den blev oprettet i 1972, og mange tusind mennesker fra hele verden, heriblandt også mange fra Danmark, har besøgt lejren. Som et center for kulturudveksling og international solidaritet har lejren, der har navn efter stifteren af Cubas Kommunistiske Parti, været et levende bevis på Cubas internationale og solidariske udsyn. Vi blev vist rundt af lejrlederen Raul, efter at vi var blevet trakteret med et lækkert måltid mad. Gæstfriheden drev ned ad væggene. Vi så ved selvsyn, at orkanen Ian havde hærget, og på trods af, at det var gået hårdere til andre steder, så så man tydeligt, hvilke naturkræfter der havde været på spil.

Mennesket og myten Fidel Castro

Torsdag begyndte det officielle program. Arbejdsgruppen i IMCWP havde møde, mens der var planlagt ture til tre forskellige steder for de resterende. Første stop var et sted, hvor enhver, der er interesseret i historie og formidling, ville tabe kæben og savle ned ad sig selv: Det spritnye Fidel Castro Ruz Center, et museum dedikeret til Fidel Castro og revolutionen.

Der var ikke sparet på noget, og formidlingen var i top på grund af den fabelagtige brug af teknologi og gode didaktiske redskaber. En af de ting, jeg blev mest duperet over, var den afdeling, der handlede om Cubas rolle i internationalt solidaritetsarbejde af alskens slags. Du kan ikke sige Cuba eller Fidel Castro uden også at sige internationalisme. Helt konkret var der på en kæmpe væg lavet et verdenskort bestående af cylindere af plexiglas. Foran dette oplyste kort tronedet to interaktive borde, der var touchskærme. Den besøgende kunne så tage en cylinder fra verdenskortet og indsætte det i skærmen og vupti, så kunne du tilgå information og billeder relateret til det land eller område, cylinderen repræsenterede. Som ansat på et folkebibliotek og meget interesseret i formidling var dette en perfekt kombination af teknologi og formidling.

Der var så meget at se og opleve, at det vil være omsonst at

ride det hele op i en artikel, der også skal rumme andre aspekter. Men det kan roligt siges, at skal man på de kanter, så må man ikke snyde sig selv for et besøg på Fidel Castro Ruz Center. Der skal dog afsættes nogen tid, for det er omfattende og spændende. Det fortjener også ros for på respektfuld vis ikke udelukkende at dyrke Fidel Castro som en helgen. Selvfølgelig er hans betydning for Cuba enorm, så selvfølgelig er det på sin plads med et museum om ham. Men det, der slår mig, er, at det lige så meget er et museum over revolutionen og landets moderne historie. Revolutionen er ikke bare voldsromantik med geværer og guerillaer. Revolutionen er kampen mod fattigdom, sult, sygdom, analfabetisme osv. Revolution er kultur, oplevelser og sammenhold for alle.

Sundhedsnørderi og lokalsamfund

Efterfølgende besøgte vi et institut for genetisk og bioteknologisk forskning. Her blev der i auditoriet tid til nørdet statistik og information om Cubas sundhedsvæsen og blandt andet, hvordan de har håndteret corona. Heldigvis blev den nørdede viden præsenteret på en forståelig og relevant facon. Det var uhyre spændende at få et indblik i, hvordan Cuba kan stå så langt fremme, når det kommer til sundhedsvæsen, på trods af modstand fra store dele af omverdenen. Det var også et indblik i, hvad man kan opnå, selv om det hele ikke er bundet op på kapitalismens evige hungren efter profit. I stedet for at spørge sig selv, hvad der kan tjenes på, spørger cubanerne, hvordan kan det tjene menneskers liv positivt. Det kan godt være, dette skurrer i ørene på kritikere af landet, men det er altså sandt.

Fra sundhed til noget helt andet, og så alligevel ikke helt. Sidste besøg på programmet var et kvarter kaldet *la Corbata*, hvilket nogenlunde oversat betyder slipset. Det specielle ved netop dette område er, at det er i gang med en enorm social transformation. Det var i mange år et område, der blev beboet illegalt, og der var store problemer. Efter en proces med at forny boligmassen og sikre adspredelse og kultur for beboerne har området udviklet sig massivt. Vi besøgte kvarterets nye kulturcenter, der er med til at sikre de lokales engagement og deltagelse. Uden beboerne ingen fremgang. Det var meget

gæstfri mennesker, vi mødte, og deres stolthed skinnede stærkt igennem, selv om alt ikke var rosenrødt.

Mødet, kammeraterne og smøgpauzerne

Efter tre dages intensivt program stod den fredag og lørdag på selve verdensmødet. Hovedanledningen for rejsen samlede 145 delegerede fra overalt i verden. I alfabetisk rækkefølge gik hvert parti på talerstolen. Her var der selvfølgelig mange hilsner til værtslandet og Cubas Kommunistiske Parti samt stor fordømmelse af imperialismens massive angreb på Cuba. USA's blokade, der i realiteten er økonomisk krigsførelse mod et helt folk, blev selvsagt fremhævet og fordømt. Udover vigtigheden af den internationale solidaritet var der en række gennemgående temaer i de mange partiers indlæg. Den tiltagende økonomiske og miljømæssige krise, der rammer massivt over hele kloden, og som er produkt af kapitalismens utilstrækkelighed. Den tiltagende fascistiske trussel i verden, der, som det før er set i historien, er afstedkommet af kapitalismens kriser, men desværre også på grund af at venstrefløjen mange steder ikke har givet befolkningen løsninger på deres problemer. Sidst, men ikke mindst, var krigen i Ukraine og den massive oprustning og ufred i verden også et gennemgående tema.

Netop når det kommer til krigen i Ukraine, er der analyser,

der deler vores internationale bevægelse. Er Rusland en imperialistisk part i krigen? Eller er det udelukkende den vestlige imperialisme, der er på spil? Det er den meget forsimplede deling af synspunkterne, der selvfølgelig rummer langt flere nuancer. Kampen for freden og nedrustning kunne dog ikke dele os, og den vedtagne resolution var da også præget af konsensus og udtrykte derfor et tiltrængt og vigtigt kompromis. Vores bevægelse har ikke brug for mere splittelse, men derimod samling. Derfor høstede det også stort bifald, da undertegnede som delegeret for DKP og Rikke fra KPId holdt vores tale sammen. Da vi er i gang med et godt og vigtigt arbejde med en

genforening af partierne, virkede det som den rigtige ting at gøre. Talen kan i sin helhed læses andetsteds i nærværende nummer af *Skub*.

Mange delegerede kom selvfølgelig også ind på deres respektive udfordringer og kampe relateret til nationale eller regionale spørgsmål. Det er spændende f.eks. at høre, hvordan situationen er i Iran, Sri Lanka, Sydafrika, Palæstina og mange andre lande. Nu er det jo selvfølgelig begrænset, hvor meget man kan fylde i en tale, men derfor var pauserne glimrende til uddybelse. Over kaffen, frokosten eller en smøg blev der snakket seriøst og heldigvis også mere uformelt og festligt. Der var plads til vittigheder, anekdoter og kommentarer. En del af disse snakke er efterfølgende fortsat gennem korrespondance, og denne grad af videns- og erfaringsdeling er med til at styrke vores parti og bevægelse.

Cubanerne inspirerer

Gæstfriheden og diskussionslysten er stor hos cubanerne, og de er klare i spytet med, hvad de er utilfredse med, og hvad de er

tilfredse med. Der er stadig stor gejst for det socialistiske projekt og for at sikre, at Cubas værdier er for cubanerne og ikke som før revolutionen tilhørte store amerikanske virksomheder og mafiaen. Men cubanerne kræver også, at regeringen holder næsen i sporet og fortsætter med at udvikle levestandarden.

Cubanerne vil selv bestemme deres vej. Lige meget, hvad man end måtte mene om Cuba, så er en ting fuldstændig klokkeklart: USA's fortsatte blokade mod Cuba er slet og ret økonomisk krigsførelse, der presser Cuba til det yderste. Hver time mister Cuba fem millioner kroner, hvilket selvfølgelig går ud over befolkningen. At USA fortsat forsøger at gøre Cuba til deres eget personlige casino, er en forbrydelse mod menneskeheden.

Viva la solidaridad!

Viva la Revolucion!

Viva Cuba!

Enhed og styrke

Tale holdt i fællesskab af repræsentanterne for Danmarks Kommunistiske Parti og Kommunistisk Parti i Danmark på det 22. Kommunistiske Verdensmøde

Kære kammerater

Vi står her, to repræsentanter fra Danmark. Vi repræsenterer to kommunistiske partier. Kommunistisk Parti i Danmark og Danmarks Kommunistiske Parti. Vi har valgt at holde vores tale sammen som en praktisk og symbolsk manifestation. I alt for lang tid har den kommunistiske bevægelse i Danmark været splittet. Noget er på grund af ideologiske forskelle, andet er på grund af historiske forskelle, og noget er på grund af begge dele. Men som kommunister står vi på skuldrene af det kommunistiske parti og den kommunistiske bevægelse. Den kollektive erfaring fra den aktive klassekamp er nødvendig for at kunne analysere vejen til at komme fremad. Kritik og selvkritik er hovedingredienserne i den vedvarende kamp for socialisme.

Selv om vi må analysere vores erfaringer fra fortiden, må vi som marxister kigge fremad. Vi må altid analysere kampens vilkår og kampen for et bedre samfund. Som kommunister må vi, som Che Guevara beskrev, have kærlighed til mennesker, men også evnen til at analysere verden. Derfor har vi marxismen som værktøj. Ikke som et dogme, men som et værktøj for fremskridt. Hvis vi ikke bruger marxismen til at analysere klassekampen, bliver vi til velgørenhedsorganisationer. Og vi kommunister kæmper ikke for velgørenhed. Vi kæmper for retfærdighed, fred og lighed.

Derfor står vi her sammen, midt i en proces for at genforene vores to partier, så vi kan fokusere på at styrke den kommunistiske bevægelse i Danmark. Men udover at vi har brug for enhed i den danske kommunistiske bevægelse, har vi også brug for enhed i den internationale kommunistiske bevægelse. De eneste, der har gavn af manglen på enhed, er de herskende klasser, bourgeoisiet og det kapitalistiske system. De, der taber ved det, er det arbejdende folk i hele verden, vores ressourcer og vores jordklode. Derfor er disse internationale møder mere nødvendige end nogensinde.

Alle vi, der er samlet her, må skrive historie. Både når det kommer til at styrke den internationale solidaritet, styrkelse af den internationale kommunistiske bevægelse, men også i kampen mod historieforfalskningen gennem 30 år. Selvom vi står her på randen til en tredje verdenskrig, står vi meget alene med historien om, hvem der befriede Europa fra nazismens åg. Det var Sovjetunionen, der befriede Europa fra Hitler og nazismen. Ca. 29,6 millioner soldater fra Den Røde Hær blev dræbt, såret eller taget til fange. Derudover døde ca. 17 millioner civile sovjetborgere. Derimod var det amerikanske tab på ca. 300.000 soldater, mens de britiske tab var ca. 350.000 og ca. 60.000 civile. Dette nævnes ikke for at forklejne de britiske og amerikanske soldater, der mistede livet i kampen for en retfærdig sag. Det er derimod for at fortælle, at Churchill og Roosevelt tøvede med at hjælpe det russiske folk, alt imens de, der kæmpede mod nazismen og fascismen, døde som fluer. Faktisk ventede Churchill og Roosevelt på, om de skulle satse på Hitler, fordi de også ønskede Sovjetunionen slettet af historien.

Denne historie er mere vigtig end nogensinde, fordi vi nu står over nogle af de samme tendenser i dag. Vi ser i Europa en stigende fascisme. Mange mennesker søger mod højrefløjen på grund af den økonomiske krise. Men vi ser det desværre også på grund af et manglende alternativ fra venstrefløjen, hvorfor mange skubbes over til reaktionære holdninger. Vi ser det med krigen i Ukraine. EU og NATO er på farten med deres imperialistiske drømme på bekostning af soldater og civile russere og ukrainere. Dette er endnu en gang et vigtigt argument for, hvorfor vi må styrke vores kommunistiske bevægelse.

Mange opportuniste på venstrefløjen har stemt for våben til Ukraine. De accepterer NATO og EU som en del af en løsning. Men NATO og EU er en del af problemet. Vi så den samme problematik, da verden stod overfor Første Verdenskrig.

Endnu engang står vi kommunister meget alene i kampen mod krig og imperialism. Derfor må vi styrke enheden i vores bevægelse, så vi fortsat kan bekæmpe krigsmagerne. I lyset af disse begivenheder ser vi i Danmark, at USA har fået lov til at have militære baser på dansk territorie. De bruger danske havne til at transportere våben til Ukraine. Mennesker dør i Ukraine, alt imens våbenindustrien i USA og EU bliver rigere. Men det er desværre ikke noget nyt, at den herskende klasse i Danmark gør, hvad USA befaler. Der er allerede amerikanske baser på Grønland, og nu søger de at udvide.

Vi står også over for andre problemer i Danmark. Vores stærke fagforeninger er under massivt pres. Den socialdemokratiske og reformistiske politik i fagbevægelsen har slået fejl. Folk får derfor ikke den beskyttelse og det alternativ, som de skal have over for kapitalististerne. De får derimod deres hårdt tilkæmpede rettigheder fjernet lidt efter lidt.

Nu har EU også lanceret sit direktiv om minimumsløn med det argument, at det vil hjælpe lønmodtagerne. Men det, der er tale om, er et direkte angreb på lønmodtagernes kollektive rettigheder og deres fagforeninger. Det er det, EU handler om. Det handler om at ødelægge organiseringen af arbejderklassen og samle mere magt til de europæiske kapitalister. Selv store dele af venstrefløjen falder på knæ for EU's projekt.

Danmark er et lille land, og vores muligheder for at styrke EU-modstanden er vanskeliggjort. Vi er det eneste land i EU, der skal indsamle 70.000 stillere for at kunne blive opstillet til Europaparlamentet.

Sidst, men ikke mindst, ser vi en svækkelse af den internationale solidaritet med blandt andet Cuba, Chile og Nicaragua. Solidariteten med disse lande har været stærk i Danmark. Men med svækkelsen af den kommunistiske bevægelse i Danmark kæmper vi en kamp som David mod Goliath. Derfor må vi kommunister, der kæmper imod den økonomiske krigsførelse mod lande som Cuba og for at styrke solidariteten, kæmpe for styrkelsen af Danmarks Kommunistiske Parti. Disse ting hænger uløseligt sammen med kampen mod kapitalisme og imperialism. De daglige angreb på Cuba er hårde nok i sig selv, men når I også kæmper mod naturkatastrofer som orkanen Ian, vejrer fjenden morgenluft og håber på et snarligt kollaps. Dette må ikke ske, og derfor må vi kommunister fortsætte kampen for solidariteten med Cuba.

Som den tidligere formand for Danmarks Kommunistiske Parti sagde på en kongres i 1980'erne, da han blev spurgt, hvad kommunisterne er for nogle mennesker? Hvorfor er de, på trods af hetz og nærmest umenneskelig aktivitet, stadig smilende og positive mennesker?

»Det er et udtryk for, at vi tror på mennesket, at vi elsker livet, at vi er overbevist om, at fredsviljen og fællesskabsfølelsen hos mennesker vil sejre.

Fasthed, enhed og styrke«

Oversat fra engelsk

22nde Kommunistiske Verdensmøde, Havanna 27.-29. oktober 2022:**Uddrag fra den vedtagne resolution**

- Vi skal bekæmpe fascismen overalt i verden samt krigens væsen, »kold krig« og truslen for atomkrig.

Som en konsekvens af den stigende imperialistiske aggressivitet og den medfølgende geopolitiske omstrukturering møder vi en ny eskalering af våbenkapløbet, en styrkelse af NATO, fremkomsten af nye militære alliancer, en forværring af spændinger og militære konflikter som i Ukraine.

- Vi kræver respekt for folkets ret til suverænitet, uafhængighed og retten til selv at bestemme sit folks udvikling, i solidaritet med arbejderklassens kampe for et liv i fred og økonomisk fremgang, retten til uddannelse og sundhed.

- Vi anklager kapitalismens røveriske natur, der leder til stigende ulighed, polarisering af rigdom, udstødelse og migrationsstrømme. Kapitalismen medfører intensivering af fødevarekriser og forværring af miljøkrisen, alt imens vi nærmer os »point of no return«.

- Vi vil styrke solidariteten med dem, der afviser imperialismens aggressivitet og indblanding. Dem, der afviser politisk brug af blokader, sanktioner og tvang som instrument for pres og afpresning af regeringer og mennesker.

Længe leve kampen for socialisme!

Vi er forenet i kampen mod imperialisme og kapitalisme.

Oversat fra engelsk

Vinderne i Cuba-lotteriet 2022

VINDERNE ER:

To flybilletter til Cuba – rejsegavekort til en værdi af 16.000 kr. – NR: 188

En flybillet til Cuba – rejsegavekort til en værdi af 8.000 kr. NR: 4244

1 flaske Legendario-rom – Elixir de Cuba 7 år til en værdi af 300 kr. NR: 1811 + 1927 + 2105.

1 flaske rom Havana Club – 7 år til en værdi af 250 kr. NR: 427 + 754 + 1101 + 2673 + 2716 + 2877.

1 flaske Legendario-rom Dorado 5 år til en værdi af 200 kr. NR: 672 + 768 + 1254.

Vinderne kan kontakte Dansk-Cubansk Forening for udlevering af præmien. Send en mail til post@cubavenner.dk eller ring 38101550 (onsdage mellem kl. 17 og 19).

Vindere skal henvende sig senest den 31. januar 2023.

Tak til alle for at have støttet lotteriet. Overskuddet går til hjælp til hørehæmmede ældre i Cuba, der samtidigt er truet af begyndende demens.

Dansk-Cubansk Forening

Justitia har bind for øjnene – men har hun også vat i det ene øre?

Selv om danske familier tvangsflytte fra deres hjem, fordi gode og billige boliger rives ned eller sælges til investeringsfonde, så var det ikke det der, i forbindelse med det nylig overstået valg, optog politikerne.

Af John Christoffersen

Boligafdelingen Nøjsomhed

Den 27. juni 2022 blev sagen om opsigelse af lejerne fra 96 boliger behandlet i Østre Landsret. Her stadfæstedes Boligrettens i Helsingørs dom, som fastslår, at det var i orden, da boligselskabet Boliggården, som administrerer Boligafdelingen Nøjsomhed i Helsingør, opsagde lejerne.

Det almene boligområde Nøjsomhed kom i 2018 på regeringens ghettoliste. For at undgå at komme på den hårde ghettoliste opsagde Nøjsomheds boligselskab lejere i de syv opgange, hvor der boede flest beboere med »ikke-vestlig baggrund«.

Dommerne i Østre Landsret mener dog ikke, at beboerne er blevet udsat for ulovlig forskelsbehandling. »Ghettoloven« og boligselskabets henvisning til »ikke-vestlige« henviser nemlig ikke til en bestemt befolkningsgruppe med samme etniske oprindelse, lyder logikken hos dommerne.

Institut for Menneskerettigheder undrer sig

Landsrettens afgørelse og dommernes begrundelse undrer Institut for Menneskerettigheder, der er biintervenient i sagen – det vil sige, at instituttet er blevet en del af retssagen på beboernes side.

»Forskelsbehandling bliver ikke bedre af, at den ikke kun foregår overfor en enkelt gruppe, men overfor mange etniske grupper defineret som »ikke-vestlige«. Tværtimod bliver forskelsbehandlingen værre, fordi den rammer endnu flere end blot en enkelt etnisk gruppe,« siger ligebehandlingschef hos Institut for Menneskerettigheder, Nikolaj Nielsen.

Med landsretsdommen var sagen i udgangspunktet slut, da den var blevet behandlet i to instanser. Men lejerne mener, at sagen var så principiel, at de ville have den indbragt for Højesteret. Det kan kun ske med særlig tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, som skal foretage en indledende vurdering af, hvorvidt sagen er af principiel karakter. Og vurderingen fra nævnet er altså, at sagen skal vurderes i højesteret.

Det vides endnu ikke, hvornår sagen bliver behandlet i Højesteret.

Vollsmose

I Vollsmose, i udkanten af Odense, er tusinde familier blevet smidt ud af deres hjem. Nedrivninger og tvangsflytningerne

Ibrahim fra Vollsmose.

begrundes med, at man vil forsøge at bekæmpe områdets problemer. Nedrivninger af 2.000 gode boliger er ikke begrundet i, at der er noget galt med boligerne, men det er menneskene der er problemet. De – eller deres forældre – har en ikke-vestlig herkomst.

Kort før det nylig overståede valg annoncerede Odenses borgmester og daværende indenrigs- og boligminister Christian Rabjerg Madsen (S), at man har planer om at opføre 2.000 nye boliger i det område, hvor de nedrevne bygninger af Vollsmose har ligget. Det er pensionskassen AP Pension, der er klar til at investere et trecifret millionbeløb for at opføre 2.000 nye boliger på de grunde, hvor man har revet de tidligere bygninger ned.

»Jeg kan simpelthen ikke forstå det,« siger Ibrahim El-Hassan, der er beboer i Vollsmose og aktiv i Almen Modstand, som kæmper mod nedrivningerne i boligområdet.

»Det lyder jo enormt irrationelt, når vi står i en klima- og boligkrise, og alligevel så vælger man at rive de billigste boliger ned for så at opføre dyrere boliger, som almindelige mennesker ikke har råd til at bo i,« siger Ibrahim El-Hassan.

Gellerupparken i Århus

Lige inden sommerferien, onsdag den 29. juni, var medarbejdere fra Brabrand Boligforening på trapperne i to af bebyggelsens blokke. Her ringede de på dørene hos beboerne for at overrække et brev med den opsigelse, som det længe har været varslet, var på vej. Opsigelsen er en konsekvens af parallelsamfundsloven (tidligere kaldet ghettoloven) og den deraf følgende Helhedsplan med nedrivning af syv blokke i Gellerup. De beboere, der ikke var hjemme, modtog opsigelserne i deres postkasser. I opsigelsen fik beboerne at vide, at de senest skal være fraflyttet deres bolig den 31. januar 2023. Ifølge aftalen omkring helhedsplanen for Gellerupparken er beboerne berettigede til at modtage to tilbud. Hvis beboeren ikke ønsker at takke ja til nogen af dem, så er det beboerens eget ansvar at finde et sted at flytte hen – og senest 1. februar.

Stil nedrivningerne i bero!

I en pressemeddelelse fra Solveig Munk, medlem af Aarhus Byråd for Enhedslisten, dateret den 8. december 2022, hedder det: »Følgende retssager og juridiske vurderinger er på vej:

- Aarhus Kommune er indstævnet i retten af beboere og afdelingsbestyrelse i både Gellerup og Bispehaven for med nedrivningerne at diskriminere mennesker og for ekspropriation af privat fælles ejendom.
- Brabrand Boligforening har indstævnet de beboere i Gellerup, som har gjort indsigelse mod opsigelse af deres lejemål i de nedrivningsdømte boliger.
- »ikke-vestlige« beboere som kriterie for opsigelse af beboere i et boligområde er af Østre Landsret forelagt EU-domstolen til præjudiciel bedømmelse.

Alle disse juridiske tiltag bør i sig selv give opsættende virkning. Men samtidig er det Enhedslistens opfattelse, at byrådet påfører kommunen et omfattende erstatningsansvar ved ikke at stille nedrivningerne i bero, indtil der foreligger afgørelser.« På den baggrund har Solveig Minks, som byrådsmedlem for Enhedslisten og formand for teknisk Udvalg i Aarhus, stillet forslag om at stille nedrivningerne i bero.

Sagen skal vurderes ved EU-Domstolen

Mjølnerparken på Nørrebro i København er udpeget som en såkaldt hård ghetto, i dag kaldet omdannelsesområde. Indenrigs- og Boligministeriet har godkendt, at 27 opgange – 226 lejeboliger – sælges til private investeringsselskaber.

12 beboere har på vegne af alle beboere i Mjølnerparken lagt sag an mod Boligministeriet for at få dom for, at Ghetto-loven er diskriminerende, fordi den forskelsbehandler beboere, der er »indvandrere og efterkommere af indvandrere fra ikke-vestlige lande«.

Sagen skal af principielle grunde starte i Østre Landsret. Men landsretten har nu afgjort, at sagen skal sendes til en vurdering ved EU-Domstolen, som skal spørges, om Ghetto-lovens konsekvenser er i strid med EU's love og regler om beskyttelse mod diskrimination på grund af etnisk oprindelse.

»Hvis EU-domstolen kommer med en fortolkning af, at dette »ikke-vestlige« begreb er udtryk for en forskelsbehandling, så skal landsretten forholde sig til, om det så er en lovlig begrundelse i forhold til at opsiges beboere. Afgørelsen fra EU-Domstolen kan få konkret betydning for, om beboerne kan opsiges eller ej,« siger advokat Eddie Omar Rosenberg Khawaja, som repræsenterer Mjølnerparkens beboere.

Danmarks ældste bofællesskab

Midgården, som ligger i Mjølnerparken på Nørrebro i København, er med sine 35 år Danmarks ældste seniorbofællesskab.

Mjølnerparken er på regeringens ghettoliste (nu kaldet omdannelsesområde) og skal ifølge »ghettolisten« reducere antallet af familieboliger med 60%. For at leve op til loven har

Vollsmoseblok under nedrivning.

boligselskabet Bo-Vita valgt at sælge to af Mjølnerparkens fire Gårde til et privat investeringsfond.

Seniorbofællesskabet Midgården består af 18 lejligheder og et stort fælleslokale og har til huse i blok tre, som er en af de to opgange som skal sælges.

Alle beboere i blok 3, på nær tre opgange, har allerede fået deres opsigelse. Og beboerne i seniorbofællesskabet forventes at modtage opsigelsen her til januar 2023.

Bo-vita, har ganske vist genhusningspligt over for de opsagte lejere, men de har ikke pligt til at genhuse seniorbofællesskabets lejere samlet. Og det, den enkelte lejer tilbydes som genhusning, er der ingen krav til, at det ikke bliver til en meget dyrere husleje.

Selv om opsigelsen og dermed tvangsflytning af seniorbofællesskabets lejere er nært forestående, så er der ingen afklaring på, hvad man vil blive tilbudt. Det eneste man ved er, at Bo-vita ikke kan og vil tilbyde Midgårdens beboere et nyt samlet bofællesskab.

Beboerne i Midgården er fra 61 til 85 år. De har alle været glade og trygge ved at bo i deres velfungerende bofællesskab. Og de havde alle regnet med at skulle blive boende resten af livet.

Efter at artiklen er modtaget på redaktionen, har forfatteren oplyst og bedt om at få tilføjet:

Det nye i sagen er, at vi den 29. december fik udleveret opsigelser om at være ude inden den 3. marts. Vi har stadig ikke fået anvist noget andet.

»Ghettolisten« er ikke blevet kortere.

Af John Christoffersen

1. december 2022 offentliggjorde Indenrigs- og Boligministeriet den nye »ghettoliste«. I overskrifterne fra både regering og medierne hed det: »Flere boligområder er røget af listen.« Men sandheden er en anden.

Siden 2018 har 17 almene boligområder stået på den såkaldte »ghettoliste«. Af disse 17 er der nu kun 9 tilbage på den nye liste. Men de 8 boligområder, der i december 2022 er røget af listen, skal – selv om de ikke længere opfylder kriterierne for at stå på listen – alligevel følge den plan, der blev pålagt dem, da de kom på listen. Over halvdelen af beboerne skal stadig tvangsflyttes fra deres hjem.

De 17 almene boligområder, der først er havnet på listen over »hårde ghettoområder« (nu kaldet »omdannelsesområder«), slipper ikke for de konsekvenser, det har at have stået på listen. De slipper ikke for de planlagte nedrivninger eller frasalg.

At påstå, at listen er blevet kortere, er kun at sløre sandheden. Siden 2021 er listen blevet udvidet med en helt ny liste over såkaldte »forebyggelsesområder«. På listen er 67 almene boligområder. Hovedkriteriet for at komme på denne liste er, at der ikke må bo over 30 procent såkaldte ikke-vestlige indvandrere og efterkommere i boligområdet. Er et boligområde på listen over »forebyggelsesområder«, betyder det, at folk, der ikke har dansk eller europæisk statsborgerskab, ikke kan søge bolig i et sådant boligområde. Det gælder også folk på overførselsindkomst eller hvis man tidligere har afsonet en dom.

Men der er ikke kun tale om en stramning af den kommunale anvisningsret, som gælder for et »forebyggelsesområde«. Med disse nye områder følger også mulighederne for godkendelse til nedrivning af almene familieboliger og tvangsflytninger af beboerne.

Foto: Ibrakim El-Hassan

Demonstration til støtte for Mjølnerparkens beboere. DKP's fane var med under parolen "Vi tager Mjølnerparken tilbage"

Portugals KP får ny generalsekretær

Af Luis Monteiro

På en landskonference i november 2022 valgte Portugals Kommunistiske Parti PCP en ny generalsekretær, Paulo Raimundo, som afløser Jerónimo de Sousa, der stillede sin post til rådighed på grund af alder og helbredsmaessige årsager. Jerónimo fortsætter dog i landsledelsen. Valget ses som en konsekvens af den fornyelsesproces, som PCP igangsatte over de sidste to kongresperioder.

I den anledning sendte DKP en lykønskningshilsen til PCP, og *Skub* bringer her et portræt af Paulo Raimundo, 46 år.

Landarbejdersøn

Paulo Raimundo er landarbejdersøn fra Beja-distriktet. Født i Cascais, hvor forældrene arbejdede dengang som funktionærer i fodboldklubben Estoril. I 3-årsalderen flyttede han med forældrene til Setúbal, hvor disse fik arbejde og bopæl.

Paulo Raimundo gik i folkeskolen i Faralhão i Setúbal – en skole, der blev bygget under Aprilrevolutionen på baggrund af frivilligt arbejde fra den lokale befolkning. Hans barndom er præget af fællesskabet på gaden og tæt på Sadofloden. Fra han var meget ung, hjalp han moderen i hendes arbejdspladser i landbruget, rengøringen og bygningsarbejderne, og senere blev han moderens partner i at fange fisk og skaldyr.

I gymnasietiden stiftede Paulo Raimundo kendskab til de studerendes kampe og deltog aktivt i deres organisering samt lod sig vælge til forskellige studenterråd. Efter gymnasiet arbejdede han om dagen og studerede om natten, stadig i Setúbal-distriktet.

I kraft af forskellige jobs blev han dus med forskellige sociale og arbejdsmæssige realiteter. Han var snedker og tømrer, bager og kulturmedarbejder og lærte så at sige på egen krop modsætningerne fra dagligdagen, dårligt betalt arbejde, udnyttelsen og workingpoor-forhold, men også klassebevidstheden, kammeratskabet og solidariteten blandt arbejderne. Specielt jobbet som kulturmedarbejder blandt de unge i almenntilgængeligt byggeri var afgørende for hans personlig og politisk udvikling.

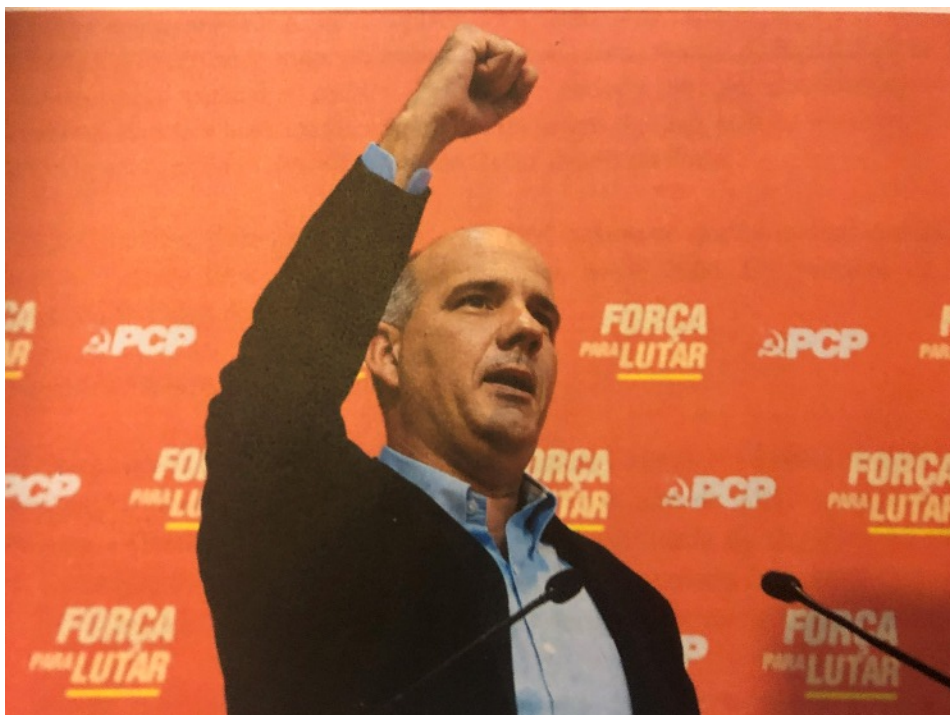
Ungkommunist

Blev medlem af ungdomsorganisationen JCP i 1991, funktionær i JCP i 1995 og medlem af dens landsledelse, politbureau og sekretariatet. Medlem af PCP siden 1994. Partifunktionær i 2005. Byrådsmedlem i Setúbal.

Paulo Raimundo blev valgt til PCP's landsledelse første gang i 1996 på PCP's XV. kongres og valgtes til medlem af politbureauet i 2000 på partiets XVI. Kongres. Genvælgt hertil på XVII. kongres og gjort ansvarlig for distriktsorganisationen i Braga (nordlig provins). På XX. Kongres blev han valgt til landsledelsens sekretariat og genvælgt til politbureauet og sekretariatet på XXI. kongres.

Personlige egenskaber

Paulo Raimundo kombinerer egne menneskelige egenskaber med dybe og forskellige erfaringer indenfor bl.a. organisering af det politiske arbejde, i ungdomsorganisationen, i partiets distriktsarbejde og i fraktioner i fagbevægelsen. Et livsforløb dedikeret til forsvaret af arbejderne og befolkningens interesser, for et Portugal med fremtiden forankret i det kommunistiske ideal og dets projekt.

Solidaritet giver kampgejst

DKU's bidrag til diskussionen på den europæiske kommunistiske ungdomsorganisation MECYO's 16. møde

Kære kammerater!

Først og fremmest skal jeg på vegne af hele Danmarks Kommunistiske Ungdom takke mange gange for muligheden for at give dette bidrag til det 16. MECYO-møde. Og i sær skal der lyde en stor tak til arbejdsgruppen, som har planlagt dette møde, og til SKOJ for at have os her i smukke Serbien.

Det er for os ekstremt vigtigt at udtrykke vores solidaritet med vores europæiske søsterorganisationer, især i tider som disse med en skærpelse af det imperialistiske globale modsætningsforhold.

Det er netop den solidaritet som vi konsoliderer på dette møde, som giver os kampgejsten til at kæmpe mod kapitalismen og dens folkefjendtlige lakajer i regeringen og parlamentet. Det politiske klima i Danmark har i mange år været præget af disse folkefjendtlige lakajer, og en markant højredrejning har i senere år karakteriseret dansk politik. På boligspørgsmålet påbegyndte socialdemokraterne allerede tilbage i 1990'erne et markant politikskift hen imod gentrificeringen af byområder under den såkaldte »Ghettopakke«, som senere, i 2018, blev virkeliggjort. Hvad denne politik egentlig betyder, er forsøgt mystificeret, sådan at folket ikke forstår de egentlige intentioner. Socialdemokraterne og senere Anders Fogh, den tidligere NATO-generalsekretær, og Lars Løkke har kaldt det et forsøg på at bekæmpe parallelsamfundsudvikling i Danmark. Politikens egentlige indhold er, at når et bestemt boligområde bebos af folk i lavindkomststrata og halvdelen af beboerne er af »ikke-vestlig herkomst«, må menneskene som bor deri udsættes med magt og deres boliger rives ned. Dernæst kan grundene opkøbes af boligfonde og boligmarkedet derfor monopoliseres under maske af at hjælpe folk. En umenneskelig forbrydelse mod folket.

Alt imens disse ting sker, mens levestandardskrisen raser og vi ser, at arbejderklassen må gå fra hus og sikkerhed, spenderer den danske stat 18 milliarder på at udvide forsvaret for at kunne møde 2%-kravet, bestemt i NATO, og sælger kritisk infrastruktur til den kriminelle NATO-alliance med det formål at gøre disse til et led i NATOs transportkæde.

De stigende modsætninger i samfundet er noget, som mærkes af alle mennesker. Men politikerne forsøger at sælge dem illusioner om en egentlig fjende, en egentlig årsag for deres elendighed, en sydebuk. Denne sydebuk er immigration, den er parallelsamfund, den er Rusland... Den er essentielt alt som ikke giver en reel forklaring, men kun mystificerer og skaber had mellem arbejderbrødre. Sandheden er bare den, at den danske regering, ledet af socialdemokratiet, er, som vi alle ved, håndlangere for den herskende klasse, om det er den i Danmark, den i Bruxelles eller den i Washington.

Den 1. november havde vi valg i Danmark. Det valgte vi i DKU at boykotte. Det gjorde vi netop fordi vi forstår at alle de partier som er på stemmesedlen, selv de som før har kæmpet arbejderklassens sag, i dag har spillet fallit på modstanden mod NATO, modstanden mod EU, essentielt mod kapitalismen og de monstre skabt af den. Enhedslisten, som blandt andet var stiftet af Danmarks Kommunistiske Parti, har erklæret at den ikke længere mener at det er et mål på nuværende tidspunkt at Danmark skal udmeldes af NATO, EU eller nogen andre dele af den transatlantiske blok. De mener ikke længere at kampen mod kapitalismen og kampen for arbejderklassens interesser er en reel kamp.

Alle disse ting er noget, vi i Danmarks Kommunistiske Ungdom kæmper bravt imod. Det gør vi, fordi vi ikke vil sidde stille, når den reaktionære regering vil jage folk ud af deres hjem, når de vil forvandle det samfund, som er bygget af arbejderklassen, til at bekæmpe arbejderklassen, både herhjemme og uden for Danmark. Vi forstår, at folkets aktuelle krav

kræver et opgør med EU, med USA, med NATO og endegyldigt med kapitalismen. Derfor organiserer vi vores kammerater, *our militants*, til at kæmpe imod denne udvikling. Dette har allerede skabt resultater; vi organiserede demonstrationer på universiteterne nationalt for at sige fra over for vores universiteter, som alle sammen investerede i den israelske stat. Gennem denne kamp tvang vi et universitet til at ophæve sine investeringer.

»HÅBET LIGGER I FOLKETS KAMP- mod kapitalistisk udbytning og imperialistiske krige – FOR SOCIALISME!«

Horserød-Stutthof Foreningen

ønsker godt nytår og oplyser om følgende arrangementer i de nærmeste måneder:

Lørdag d. 28. januar afholder vi vores nytårskur. Arrangementet bliver afholdt kl. 13.00 i BJMF, Mølle Allé 26, 2500 Valby i »Musikhuset«. Visesanger Pelle Voigt kommer og spiller.

Traditionen tro er det muligt at bestille smørrebrød: 1. stk. 35,-kr. 2. stk. 70,-kr. Øl, vin, sodavand, samt en »lille én« – Enhedspris: 10,- kr. Ved tilmelding bedes I venligst skrive antal smørrebrød. Tilmelding til:

annettecopenhagen@gmail.com tlf.nr: 5248 7954 el.

hannakirkegaard@gmail.com tlf.nr: 2237 4925

Tirsdag d. 14. feb. kl. 19.00 vil historiker Torkil Sørensen holde oplæg: »Tyske fanger i Horserød 1940-41, danske 1941-43, mange deporteret videre til KZ.lejre«. Arrangementet bliver afholdt i NV Bogcafé, Frederikssundsvej 64, 2400 København NV.

Torkil Sørensen har b.l.a. som historiker været undersøger i Stasi-arkivet og fast foredragsholder på Arbejdermuséet samt bidragsyder til den årlige »Arbejderhistoriefestival«.

Tirsdag d. 14. marts kl. 19.00 indbyder Horserød-Stutthof foreningen til Quiz-aften om kommunisterne under besættelsen. Få testet din viden eller lær hvad du ikke vidste. Arrangementet henvender sig til alle og vil foregå i hold på 2-3 personer.

Arrangementet bliver afholdt i NV Bogcafé, Frederikssundsvej 64, 2400 København.

Lørdag d. 25. marts kl. 13.00: Generalforsamling.

Sted: BJMF, Mølle Allé 26, 2500 Valby.

Pensionisternes Kulturforening af 1965:

Vinter- og forårsprogram 2023

20. januar:

EU's våbenindustri - og krige ved Ditte Marie Gyldenborg Ovesen (Sekretær i Folkebevægelsen mod EU).

27. januar:

Ordinær generalforsamling.

3. februar:

Nytårskur og summemøde, sange og små historier – Fra Hobbyklub til Kulturforening.

10. februar:

Situationen i Palæstina og dens historie ved Irene Clausen fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening.

17. februar:

Bennys skipperlabskovs. Pris 100 kr. pr. medlem. Tilmelding og betaling til Kirsten Skovmand eller via netbank Danske Bank reg.nr. 1551 konto 00 11 24 09 33.

24. februar:

Historien om Esperanto, præsenteret underholdende ved Kim Jezus Nielsen

3. marts:

Ti år som volontør. Sygeplejerske i Bangladesh, brigadist i Nicaragua og fredsvagt i Guatemala ved bestyrelsesmed Jytte Frandsen

10. marts:

Ungarske soldater tvangsdeporteret til Jylland under besættelsen. Forfatteren Søren Peder Sørensen præsenterer bogen *Den skjulte alliance*.

17. marts:

Udflugt. Den russiske Nevskijkirke i Bredgade og efterfølgende frokost.

24. marts:

Sæsonafslutning med Bennys store kolde og lune bord. Pris 100 kr. pr. medlem. Tilmelding og betaling til Kirsten Skovmand eller via netbank Danske Bank reg.nr. 1551 konto 00 11 24 09 33.

Moderne afholdes kl. 11.30-14.00 hos 3F Bygge-, Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening i København, Mølle Alle 26, Valby i Musikhuset eller mødelokalet Slagkraften i hovedbygningen – dog undtaget udflugtsdagen 17. marts 2023.

Nye interesserede medlemmer kan deltage på prøve op til to gange mod en betaling af 20 kr. pr. gang. Medlemskontingent udgør 200 kr. årligt og 100 kr. halvårligt.

Yderligere information fås hos: Formand Anders Kristensen tlf. 23 69 07 80 eller e-mail: a@kristensen.mail.dk eller Kirsten Skovmand

tlf. 20 59 81 82

eller e-mail: kirstenskovmand@gmail.com

Den forudseende Lenin om »Europas Forenede Stater«

Redigeret af Luis Monteiro

Vladimir Iljitj Uljanov (1870-1924), med dæknavnet Lenin, var på mange måder forud for sin tid som skarp politisk analytiker. Velfunderet i Marx's tanker og efterladte skrifter, som han studerede nøje, skrev han bl.a. allerede i årene 1914-18, under I Verdenskrig, artiklen »Om parolen Europas Forenede Stater«, offentliggjort i august 1915 i et nummer af det bolsjeviske tidsskrift *Socialdemokraten*. Artiklen forudså dengang – flere årtier før Stål- og Kulunionen, senere EF/EU – hvordan røverkapitalismen vil udvikle sig hen imod imperialismen i jagten på flere markeder, økonomisk dominans og stadig mere profit. I denne artikel formulerede Lenin sin geniale lære: Socialismens sejr er til at begynde med kun mulig i nogle eller endog kun i ét kapitalistisk land.

Opdeling af verden

I det omtalte skrift beskrev Lenin således kapitalens opdeling af verden:

»Kapitalen er blevet international og monopolistisk. Verden er opdelt mellem en lille klat stormagter, d.v.s. stater som kan opvise de største resultater i udplyndring og undertrykkelse af nationerne. Europas fire stormagter, England, Frankrig, Rusland og Tyskland, med en befolkning på 250-300 millioner og et territorium på ca. 7 millioner kvadratkilometer, råder over kolonier med en befolkning på næsten en halv milliard (494,5 millioner) og et territorium på 64,6 millioner kvadratkilometer, d.v.s. over næsten halvdelen af jordkloden (133 millioner kvadratkilometer uden polarområderne).«

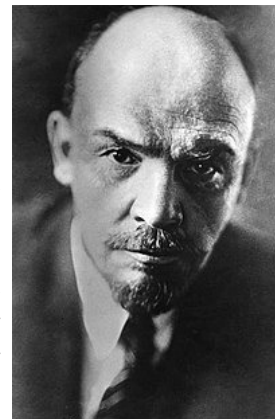
Og endvidere: »Læg så dertil de tre asiatiske stater Kina, Tyrkiet og Persien, som nu bliver revet i stykker af de røvere, der står midt i en »befrielseskrig«, nemlig Japan, Rusland, England og Frankrig. Disse tre asiatiske stater, som man kan kalde halvkolonier (i virkeligheden er de nu til ni tiendedele kolonier), har en befolkning på 360 millioner og et samlet areal på 14,5 millioner kvadratkilometer (d.v.s. halvanden gang så stort som hele Europas samlede areal).«

Stormagternes udsugning

Lenin skrev: »Endvidere har England, Frankrig og Tyskland investeret mindst 70 milliarder rubler i kapital i udlandet. Til at indkassere de »legitime« indtægter af denne nette sum – en årsindtægt på over 3 milliarder rubler – har man de nationale millionærudvalg, som kaldes regeringer, der råder over armé og krigsflåde, og som »anbringer« »monsieur Kapitals« kære sønner og brødre som vicekonger, konsuler, gesandter, embedsmænd af alle slags, præster og andre blodsugere i kolonier og halvkolonierne.«

Og: »På denne måde er udsugningen af omkring en milliard jordbeboere organiseret af en lille klat stormagter i den højeste kapitalistiske udviklings tidsalder. Og under kapitalismen er en

hvilken som helst anden organisation umulig. Give afkald på kolonier, »indflydelsesområder«, kapital-eksport? At tænke på det ville betyde at synke ned på niveau med præstemanden, som hver søndag prædiker kristendommens ophøjethed for de rige og råder dem til at give de fattige... nå ja, om ikke et par milliarder, så dog i det mindste et par hundrede rubler om året.«

Europas forenede stater

Lenin skrev herom: »Europas forenede stater er under kapitalistiske forhold ensbetydende med overenskomster om delingen af kolonierne. Men under kapitalistiske forhold er enhver anden basis, ethvert andet princip for delingen end magtens princip umulig. Et kapitalistisk lands »nationalindtægt« kan milliardæren kun dele med en anden i et bestemt forhold: »efter kapitalhøjde« (og desuden med et tillæg, for at den største kapital kan få betydelig mere, end der kunne tilkomme den).«

Og: »Kapitalisme betyder privat ejendomsret til produktionsmidlerne og anarki i produktionen. På en sådan basis at prædike »retfærdig« fordeling af indtægten er proudhonisme (*), er småborgerlig, spidsborgerlig indskrænkethed. Den kan ikke deles på anden måde end »i overensstemmelse med magten«. Men magtforholdene ændrer sig under den økonomiske udviklings gang. Efter 1871 voksede Tysklands kræfter tre-fire gange så hurtigt som Englands og Frankrigs. Japans ti gange hurtigere end Ruslands.«

Krig er magt

Herom skrev Lenin: »Når man vil prøve en kapitalistisk stats faktiske magt, findes der ikke og kan der ikke findes noget andet middel end krigen. Krigen strider ikke mod privatejendomsrettens grundlag, men er det direkte og uundgåelige udviklingsresultat af dette grundlag. Under kapitalismen er ligelig vækst i den økonomiske udvikling af de enkelte erhvervsgrene og af de enkelte stater umulig. Under kapitalismen findes der ingen andre midler til midlertidig genoprettelse af den forstyrrede ligevægt end kriser i industrien og krige i politikken.«

Midlertidige overenskomster

Herom skrev Lenin: »Naturligvis er midlertidige overenskomster mellem kapitalisterne og mellem magterne mulige. I denne forstand er Europas Forenede Stater også en mulighed som en

(*) Proudhonisme: efter Pierre-Joseph Proudhon (1809-1865), journalist, økonom og marxistisk filosof som regnes for anarkismens fader.

overenskomst mellem de europæiske kapitalister ... om hvad? Ene og alene om med forenede kræfter at undertrykke socialismen i Europa og med forenede kræfter at forsvare de røvede kolonier mod Japan og Amerika, hvilke sidste er blevet i højeste grad forfordelt gennem den nuværende opdeling af kolonierne og i de sidste 50 år er vokset i kraft langt, langt hurtigere end det tilbageblevne, monarkistiske og alderdomssvækkede Europa.»

Og: »I sammenligning med Amerikas Forenede Stater betyder Europa som helhed taget økonomisk stilstand. På den nuværende økonomiske basis, d.v.s. under kapitalistiske forhold, ville Europas Forenede Stater betyde reaktionens organisation til hæmning af Amerikas hurtigere udvikling. De tider, da demokratiets og socialismens sag udelukkende var knyttet til Europa, er uigenkaldeligt forbi.«

Socialismen rykker frem

Lenin konkluderede i omtalte artikel: »Verdens Forenede Stater (men ikke Europas) er den statslige form for nationernes forening og frihed, som vi forbinder med socialismen – så længe ikke enhver stat, deriblandt også den demokratiske stat, for

stedse er forsvundet som følge af kommunismens fuldstændige sejr.«

Og: »Ujævnheden i den økonomiske og politiske udvikling er en ubetinget lov for kapitalismen. Heraf følger, at socialismen sejr til at begynde med er mulig i nogle eller endog i et enkelt kapitalistisk land. Efter at have eksproprieret kapitalisterne og hos sig organiseret en socialistisk produktion ville dette lands sejrige proletariet gøre front mod den øvrige kapitalistiske verden, drage de andre landes undertrykte klasser til sig, opflamme opstanden mod kapitalisterne i disse lande og i nødsfald endog anvende militærmagt mod de udbytende klasser og deres stater.«

Til sidst skrev Lenin: »Den politiske form for det samfund, i hvilket proletariet sejrer, idet det knuser bourgeoisiet, vil være den demokratiske republik, som i stadig højere grad centraliserer den pågældende nations eller de pågældende nationers proletariats kræfter i kampen mod de stater, som endnu ikke er gået over til socialismen. Klassernes afskaffelse er umulig uden den undertrykte klasse, proletariets diktatur. Nationernes frie forening i socialismen er umulig uden de socialistiske republikkers mere eller mindre langvarige, hårdnakkede kamp mod de tilbageblevne stater.«

BØGER

Stort værk om køn og race

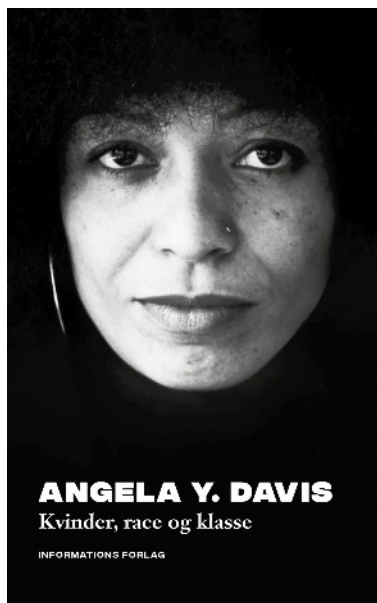
Af Margit Andersen

Angela Davis (født 1944) blev kendt som politisk aktivist i 1970 i forbindelse med et gidseldrama i Soledad-fængslet i Californien, hvor fire personer blev dræbt med et våben, der var registreret i hendes navn. Hun blev varetægtsfængslet, men efter 16 måneder pure frifundet og løsladt. Hun støttede De Sorte Pantere og var medlem af det kommunistiske parti, og allerede før fængslingen var hun i FBI's søgelys og var blevet fyret fra sin lærerstilling ved University of California i Los Angeles på grund af sine politiske holdninger. Siden da har hun kæmpet mod undertrykkelse, racisme, kapitalisme og antifeminisme, og i 1980 var hun opstillet til vicepræsident for det kommunistiske parti. Hendes våben var og er forskning og skribentvirksomhed, og i 1981 udgav hun essaysamlingen *Kvinder, race og klasse*, som nu med nogen forsinkelse er udkommet på dansk.

Bogen består af tretten essays, der behandler kvinders forhold under slaveriet i USA, kampen imod dette, forholdene for de frigivne slaver efter borgerkrigen, kampen for stemmeret, racismens opståen og væsen og debatten om prævention og abort. Temaerne analyseres fra 1800-tallet og frem til 1980.

I slavetiden var sorte mænd og kvinder lige, fordi de havde samme forhold. Kvinderne var også markarbejdere, og mændene var også husslaver. Med frigivelsen blev mændene daglejere og kvinderne vaskekoner eller »hjemmegående hustruer«. Hermed fik de en underordnet stilling i forhold til mændene, der var dem, der bragte mest til huse.

Den officielle historie om borgerkrigen går ud på, at den

handlede om at få afskaffet slaveriet i sydstatene, men Davis påviser, at den i virkeligheden handlede om, at monopolkapitalisterne i nordstatene kunne få udvidet deres territorium og dermed få andel i den billige sorte arbejdskraft i syden. Men på længere sigt skabte det problemer i forhold til at bevare de hvides politiske magt. For at undgå, at for mange sorte kunne stemme, fandt man på, at stemmeretten kun tilkom borgere, der kunne læse og

skrive. Det ramte også hvide, fattige indvandrere, som f.eks. den store invasion af irere, men det passede sådan set magthaverne fint. Kravet om stemmeret var også aktuelt for bevægelsen for kvinders ligeret, der blev ledet af hvide, borgerlige kvinder, hvoraf mange gik ind for sloganet »Kvinden først og negeren sidst«. I det hele taget opstod der en frygt for, at den hvide race skulle blive domineret af andre racer, og at det skulle ende med »raceselv mord«. Det gav anledning til debat om fri abort og prævention og til tvangssterilisering af »uegnede« farvede kvinder.

De hvide suffragetter interesserede sig som helhed kun for borgerlige hvide kvinders rettigheder, men der nævnes i bogen

mange stærke race- og klassebevidste kvinder, og i essayet »Kommunistkvinder« har Davis samlet en smuk buket af disse og deres indsats i kampen mod racisme og kapitalisme.

Racismens rødder og udvikling gøres der grundigt rede for: hvordan den bygger på stereotyper som sorte mænds hæmningsløse trang til at voldtage hvide kvinder og sorte kvinders løbsagthed, og i det hele taget at sorte mennesker ikke er på samme udviklingstrin som hvide.

Kampen mod racisme, kvindeundertrykkelse og udbytning af arbejdskraft er som bekendt ikke slut, hverken her eller der,

og i USA er farvede i overtal blandt de indsatte i fængslerne, nogle stater fratager nu kvinderne adgangen til fri abort, og procedurerne ved valg viser, at de hvides frygt for »raceselv-mord« stadig lever. Derfor er Angela Davis' bog, der er skrevet i et uakademisk sprog, lærerig og lige så aktuel, som var den skrevet i går.

Angela Y. Davis: *Kvinder, race og klasse*. Oversat af Mikos Lang. Informations Forlag. 439 sider. 300 kr.

Klaus Albrechtsen - den kompromisløse tegner

Af John Poulsen

I et fjernt hjørne af Arbejdermuseets magasin ligger en omfattende samling af Klaus Albrechtsens tegninger i godt selskab med Herluf Bidstrups og Anton Hansens. Nu har museet fundet et bredt udvalg på næsten 200 af Albrechtsens tegninger og plakater frem til udstillingen »Til stregen med Klaus Albrechtsen« med temaer som krig, ulighed, klima og magtmisbrug,

men også kærlighed til musikken og naturen. Ingen kan være i tvivl om, at Klaus Albrechtsen politisk står til venstre, hvilket gav sig udslag i, at han til åbningen af udstillingen havde foreslået, der skulle synges Internationale. Når man ser hans tegninger, afspejles hans kompromisløse holdninger, som f.eks. fik ham til at bryde med *BT*, da avisen ikke kunne lide hans tegninger, der klart tog afstand fra Vietnamkrigen. Han er en konsekvent modstander af EU, og det fik han mulighed for at demonstrere, da han blev ansat på *Ekstra Bladet* i 1967, som også var modstander af Fællesmarkedet. Da Danmark sagde ja til EF 2. oktober 1972, tog han konsekvensen og rejste til Sverige og arbejdede dér for en række blade. Men opholdet i Sverige varede ikke så længe, for han kunne ikke få lov at vise sin modstand mod atomkraft, og derfor vendte han tilbage til Danmark i begyndelsen af firserne. Herefter arbejdede han for mange fagblade og organisationer, og selvom han er gået på pension, han blev 90 år i maj, tegner han stadig, for han kan ikke lade være.

Erfaringerne som reklametegner kan ses i de rige detaljer i hans tegninger. Der fortælles mange historier, og man bør derfor sætte god tid af til et besøg på udstillingen, hvor man også kan genopfriske begivenheder fra de sidste 60 år.

Pentagonrapporten offentliggøres og viser sandheden om USA's krig i Vietnam. *Ekstra Bladet* 1971

Arbejdermuseet: Til stregen med Klaus Albrechtsen. Sluttes 1. juli 2023.

På vagabondrejse i 1938

Af John Poulsen

Det sker af og til, at der på lofter eller gemmer findes manuskripter eller fotonegativer, som ingen havde kendskab til. Det skete for Tom Nagel Rasmussen, da han ryddede op, efter at hans far, forfatteren Halfdan Ramussen (1915-2002), var død. På loftet fandt han en dagbog fra en rejse gennem Frankrig i 1938. Den blev gemt væk, men i 2015 blev han kontaktet af journalisten Erik Valeur, der havde en dagbog og ville høre om den Halfdan, der var nævnt i den, var Halfdan Rasmussen. Det var det. Dagbogen var skrevet af Tage Lau (1914-91), den kammerat som Halfdan i 1938 var taget til Frankrig med. Ved en gennemlæsning viste det sig, at de hver især dag for dag skildrede, hvad de oplevede. Tom Nagel besluttede at renskrive de to dagbøger, og resultatet er blevet bogen *Sommeren 1938*. Historikeren Svend Rybner har skrevet en kort historisk indledning om perioden.

Tage Lau var uddannet elektromekaniker, mens Halfdan Rasmussen havde haft lidt arbejde som løsarbejder. Det tyder på, at de ikke kendte meget til hinanden, men at de begge ville væk fra den daglige trummerum og arbejdsløsheden. De var begge politisk interesserede. Tage var trotskist, mens Halfdan var syndikalist, men fælles for dem var, at de hadede stalinisterne, fremgår det af dagbøgerne. Om de ville til Spanien, er ret usikkert, og det blev i hvert fald ikke aktuelt, for da de var ved den spanske grænse, var det tydeligt, at republikanerne var ved at tabe kampen. Tage Lau udtalte senere at »det var for sent at slås.«

Turen startede med, at de på tandem kørte for København til Esbjerg for at sejle til Antwerpen. Når de valgte denne rute, var årsagen, at Tage havde deltaget i den spanske borgerkrig og ikke ønskede at blive arresteret i Tyskland for det. De fortsatte rejsen fra Antwerpen og til Paris på tandemmen, mens resten af turen ned til den spanske grænse foregik enten til fods eller ved at blaffe. Undervejs overnattede de i deres telt eller på vandrehjem.

I dagbøgerne gives der interessante skildringer af de forskellige byer, de besøgte, og de mennesker, de traf. Tage var især ivrig efter at komme i kontakt med de lokale esperantister og trotskister, og det kastede undertiden gratis måltider af sig og også nogle overnatninger. Da Halfdan ikke havde kendskab til fremmede sprog, er det meget begrænset, hvad han får ud af disse samtaler. Undervejs havde de en del diskussioner, men da de kom op at køre med en belgisk forretningsmand, der var beundrer af Mussolini, undlod de at diskutere med ham, og han inviterede dem på middag på en restaurant i Bordeaux, hvad de ikke var for fine til at tage imod.

Da der jo er tale om dagbøger, der ikke skulle vises til andre, får man et indblik i deres utilfredshed med hinanden, som de dog for det meste holder for sig selv. Halfdan er især irriteret over, at Tage står sent op, for det forsinkes deres videre rejse. Han synes også, Tage bruger for mange penge på vin. De slås med økonomiske problemer, da det var få midler, de havde med, og de må i en periode vente på at få flere penge sendt fra Danmark, så de kan komme videre. Til sidst bliver de enige om, da de når til Nîmes, at deres veje skal skilles, og Halfdan tager med det samme afsted mod Danmark, mens Tage bliver der en månedstid tid længere, før han sætter kursen mod Danmark.

Det skal ikke røbes, hvordan de kommer tilbage til Danmark, men det var kompliceret, ikke mindst for Tage. Om de mødtes siden, fortæller historien ikke om, da dagbøgerne slutter med ankomsten til Danmark.

Bogen, der er rigt illustreret, bl.a. med Tages mange fotos, kan absolut anbefales. Den tegner et interessant tidsbillede og et billede af to meget selvbevidste ungersvende, der ikke sparer på krudtet når de fortæller om mennesker de møder. I dag var det ikke gået med at kalde kvinder for »skralder«.

Halfdan Rasmussen og Tage Lau: *Sommeren 1938*. 230 s. 300 kr.

Banebrydende digtsamling genudgivet i 100-året

Af John Poulsen

I 1920 blev der dannet en Kommunistisk Studenterfraktion (KS), som Rudolf Broby-Johansen (1900-1987) blev formand for i 1921, og hvor han kom til at spille en stor rolle. Samme år blev Studenterfamfundet genoprettet, og KS indtrådte som en fraktion, men trådte ud igen i september 1922 og dannede Det Nye Studenterfamfund (DNSS) under kommunistisk ledelse. Udover at udgive bladet *Pressen* oprettede DNSS et forlag, og dets første udgivelse var Brobys ekspressionistiske digtsamling *Blod*, som udkom 23. november 1922. Bogen blev hurtigt en »skandalebog«, og fem dage efter udgivelsen blev kun en lille del af oplaget beslaglagt, 79 eksemplarer ud af et oplag på 700 eksemplarer, da resten var bragt af vejen. Begrundelsen var, at bogen havde et usædeligt indhold. Broby blev slæbt for byretten i januar 1923 og idømt en bøde på 300 kr. subsidiært 14 dages fængsel. Hans forsvarstale, der i byretten blev læst op af hans forsvarer, blev også udgivet på DNSS's forlag og sluttede med, at han sagde: »Jeg ville være skamfuld over at frikendes af en lov, som beskytter og opretholder disse forfærdelige tilstande.« Broby fandt dommen for mild og ankede den. Landsretten fastholdt i februar byrettens dom, men gjorde den betinget i 5 år. Den fastholdt, at der var tale om et usædeligt skrift, og de beslaglagte eksemplarer blev brændt. Medvirkende til, at dommen blev betinget, kan have været, at forsvareren havde fået en udtalelse fra fire litterært sagkyndige, som erklærede, at der var tale om et artistisk og moralsk værk og ikke pornografisk spekulation.

Først i 1960 blev 7 af digtene trykt igen i bogen *Imprimatur*, uden at den blev beslaglagt, og i 1968 udgav Gyldendal bogen i fuldt omfang. Senere er den udkommet i tre nye oplag, det seneste i år på forlaget Æter i anledning af 100-året for bogens udgivelse. Bøgerne bringer foruden digtsamlingen Brobys forsvarstale i byretten og en række artikler om sagen og om Broby.

Arbejderbladet's referent ved byretten i 1922 erkendte, at digtene faldt ham lidt tungt, og havde svært ved at se deres kunstneriske værdi, »men det betyder på ingen måde, at vi billiger politifølgelsen. Tværtimod mener vi, at politiet ved beslaglæggelsen af Brobys bog er gået langt udover rimelighedens grænse.« Tonen blev noget ændret, da *Arbejderbladet* kommenterede, at Broby ved valget i 1926 opfordrede til at stemme på socialdemokraterne. Man skrev, at »Rudolf Broby – afvekslende kaldende sig Johansen – forsøgte først at gøre sig bemærket som 'forfatter' ved at udgive forrykte digtsamlinger,

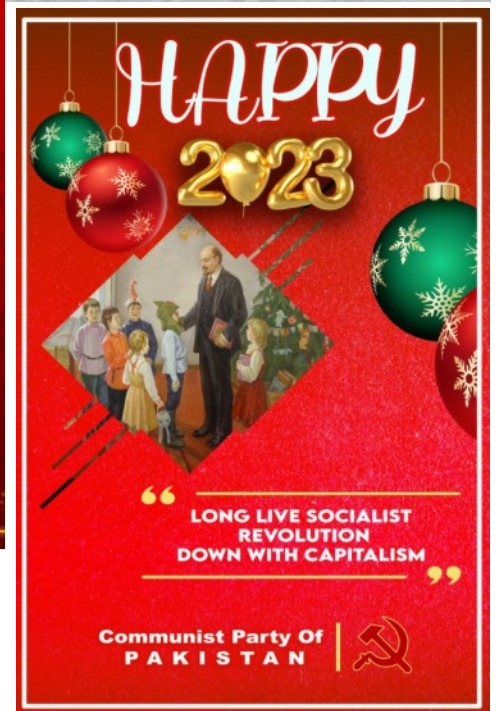
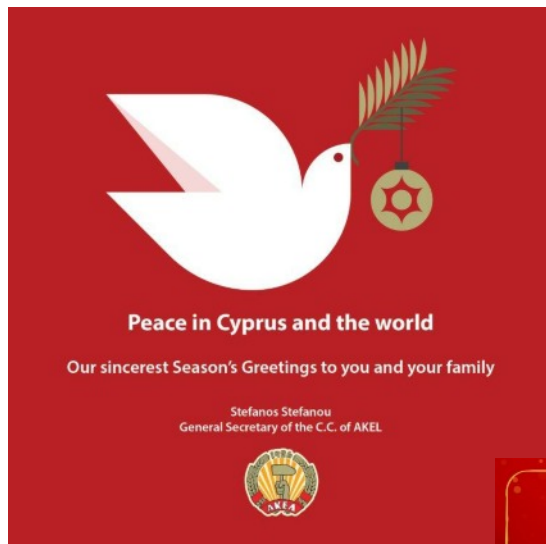

Bbctr 1922. Ornslagets forsicie, mecl vignet af Torben Hansen

hvor han erstattede sit manglende talent med afskyvækkende griserier.« Tonen blev ikke mindre hård i forbindelse med splittelsen i Mondegruppen i 1932, hvor *Arbejderbladet* kaldte ham »Stinkdyret Broby-Johansen«.

På trods af den hårde behandling, DKP havde givet Broby gennem årene, så erklærede han i forbindelse med valget i 1973 i *Land og Folk*, at han anbefalede at stemme på DKP, og at »jeg har altid stemt kommunistisk, men aldrig optrådt offentligt som anbefaler af partiet – det gør jeg nu«. 11 år efter tog han skridtet fuldt ud og meldte sig ind i DKP igen. Hans begrundelse var, at han var »træt af at blive misbrugt af de såkaldte venstreorienterede.« Kort efter blev han udnævnt til æresmedlem af Kommunistiske Studenter for sin indsats i Kommunistisk Studenterfraktion i 1920'erne.

R. Broby-Johansen, *Blod*. Æter.

Happy New Year

IRAQI COMMUNIST PARTY

2023

3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

GODT NYTÅR

STØT DEN SOCIALISTISKE OPBYGNING I
KOREA!

STOP BLOKADEN OG SANKTIONERNE!

FOR ET AT ATOMVÅBENFRIT KOREA!

USA UD AF KOREA!

STØT KOREAS UAFHÆNGIGE OG FREDELIGE
GENFORENING!

STYRK DEN INTERNATIONALE SOLIDARITET!

VENSKABSFORENINGEN DANMARK -
DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK KOREA
www.dk-korea.dk

Tid til at slå igen

Gå med kommunisterne
Stop angrebene på arbejderklassen

Kommunistisk Parti i Danmark

DIESE REGIERUNG
FÜHRT KRIEG
NACH INNEN
UND AUSSEN

SIE BRAUCHT
WIDERSTAND!

KÄMPFEN WIR
2023 GEMEINSAM
FÜR ARBEIT,
BROT UND FRIEDEN

DKP
Parteivorstand

I ØNSKES ALLE ET RIGTIGT GODT OG RØDT NYTÅR

VI SPARKER KAPITALISMEN OG ULIGHEDEN UD I DET NYE ÅR 2023

PENSIONISTERNES KULTURFORENING AF 1965

